

Pistes per a la humanitat

“Soc en Markus i tinc 16 anys, bé, tenia 16 anys, ja que si estàs llegint això el més probable és que s'estigui a punt d'extingir la humanitat, més o menys deus estar a l'any 2836. Sé que no estàs entenent res de tot això ni per què tu ets el que ho estàs llegint, doncs que sàpigues que has estat l'elegit. T'explicaré per què has estat tu: si estàs llegint això el més probable és que hagi descobert aquest missatge a Noruega, al carrer Westbrook número 106, o sigui, a on vivia, la meua casa. La segona raó és perquè quan jo fa molts anys vaig sentir per les notícies que s'havia detectat el canvi climàtic vaig lluitar i lluitar per poder-ho arreglar, és a dir, que vaig començar a investigar. Només et dic que si la teua família i tu no sou gaire xafarders podrem ajudar o inclús arreglar-ho tot. En el subterrani de la casa hi trobaràs un maletí amagat, a la banda dreta de les escales, on hi ha un forat una mica impactant. Fes-me cas i comencem, això s'arreglarà.”

Vaig deixar aquesta llarga nota oberta a sobre de la taula del menjador i vaig baixar al subterrani a buscar aquest suposat maletí. Per cert, jo em dic Jack, perdó per no presentar-me, però aquesta nota m'ha deixat impactat. Un cop al subterrani vaig encendre l'única llum que hi havia, que era un petita bombeta de baix consum que quan la baix engegava només va il·luminar la meitat del subterrani i mira que no és gaire gros. Vaig buscar i vaig trobar el suposat lloc on es referia en Markus. Vaig trobar el maletí! El vaig agafar i sense esperar-me ni un sol minut més me'n vaig anar corrents on hi havia la nota i vaig deixar corrents el maletí que vaig obrir. A dintre hi havia unes cintes de vídeo, exactament dues.

Vaig agafar la primera i la vaig ficar a dintre del DVD. Va sonar una música i... es va parar. Res de res. Vaig treure la primera i llavors hi vaig introduir l'última, on es veien unes imatges i de fons hi havia un noi parlant, que vaig suposar que era en Markus. A les imatges es veia com investigava sobre tot això que m'havia explicat a la nota, i en Markus explicava com ho feia i tot el que havia de fer jo.

Al final de la segona cinta deia que al jardí de casa, a dintre de l'arbre més nou, o sigui, el que per mi és el més vell, hi trobaria una espècie de comandament que podia, en

teoria, teletransportar-me al passat. Jo no m'ho acabava de creure, però tot s'ha de comprovar, així que me'n vaig anar al jardí i el vaig trobar! Com podia ser que aquest noi amagués tan bé tot això sense que ningú durant tots aquests anys ho hagués trobat?!

Vaig agafar el comandament i vaig clicar un botó vermell com els de la televisió, els que serveixen per engegar-la. Llavors vaig sentir una musiqueta i vaig veure que hi havien dos botons, una fletxa endarrere i una fletxa endavant. Com que volia viatjar al passat per descobrir què estava passant, vaig clicar la fletxa que anava endarrere i em vaig desmaiar de cop.

Em vaig despertar, era tot molt diferent, però estava a casa meva, tenia el comandament a la mà. Sentia gent parlar, devia ser en Markus parlant amb una altra persona. Era el matí i en Markus diria que se'n va anar a l'institut, perquè va tornar al cap de 7 hores. Vaig estar amagat a dintre d'un armari i llavors vaig sentir com parlava amb la seva mare d'alguna cosa d'un treball de recerca del canvi climàtic, li va explicar que va fer moltes coses: un comandament, un joc de pistes per "salvar la humanitat"... Vaig començar a entendre moltes coses: potser tot el que havia trobat era un treball de recerca d'un nen superdotat; vaig sentir que ho deixaria tot a dintre de casa per fer una prova relacionada amb el futur... Era el que havia trobat jo!!!

Tot confús vaig agafar el comandament i vaig tornar al futur, em vaig tornar a desmaiar i quan em vaig despertar eren les 7 del matí. Com que era dilluns em vaig començar a preparar per anar a la universitat... així que tot era un treball de recerca d'un nen superdotat.

Aina Crous

6è